

15. søndag efter trinitatis

Salmernes Bog 73,23-28 og Lukasevangeliet 10,38-42/ Martha og Maria

Af Hanne Jul Jakobsen

Til tekststykket

Det banker uanmeldt på døren hjemme hos søstrene Martha og Maria. Det er Jesus! »Kom ind«, siger Martha og går straks i gang med at bage en kage, men hun lukker ham ikke rigtigt ind. Det gør derimod Maria. Hun åbner sig opmærksomt og lyttende overfor det underfulde, Jesus vil dele med dem. Martha har ikke blik for, at dét er vigtigere end praktikken, og Jesus må bede hende om at respektere Marias åndelige behov.

Til sagen

Det er Martha, der opfører sig, som man kan forvente af hende, og Maria, der ser stort på al ære og værdighed og giver sig selv lov til bare at være til og lade sig fylde af ånd og gode ord. Det er interessant, at fortællingen står i umiddelbar forlængelse af lignelsen om den barmhjertige samaritaner. Måske er det en narrativ udfoldelse af det dobbelte kærlighedsbud? I hvert fald understreges det, at det er livsnødvendigt ikke bare at tage sig sammen og arbejde, men også at prioritere tiden til at tage imod Guds ord og livgivende kærlighed.

Til debat

Mange i vores generation har ophøjet arbejdet til selve meningen med livet. Der ligger en høj grad af selvrealisering i mange menneskers arbejdsliv. Måske er det derfor, at udbrændthed og stress er en markant tendens i vores tid? Selvom vi aldrig i historien har haft mere fritid, sukker mange af os alligevel efter mere tid. I en tid, hvor velfærdssamfundet er under pres, advarer man fra politisk hold mod at reducere arbejdstiden og er igen begyndt at italesætte arbejdet som en samfundsplicht. Det kan man være enig eller uenig i, men måske ligger der en aflastning i at tale om arbejdet som en fælles pligt – en form for opgør med arbejdets selvrealiserende karakter?

Ora et labora sammenfatter Benedikt af Nursias grundregel om at forene bøn med praktisk arbejde. I et sekulariseret arbejdsliv spiller bønnen og den åndelige praksis enten en begrænset eller ingen rolle; men har vi ikke som kirke en fornyet opgave i at gentage den urgamle erfaring af åndedragets naturlige bevægelse – den livsnødvendige vekselvirkning mellem bøn og arbejde, mellem at modtage og give?

Tilfælles

Måske gør man det stadig ude på landet, men i byen, hvor jeg bor, er man holdt op med det for flere år siden: At komme uanmeldt på besøg. Det er yderst sjældent, det sker, at nogle af vores venner og naboer banker på døren uden at have sendt en besked først. Jeg gør det heller ikke selv, men jeg tror, vi er i fare for at miste noget værdifuldt: nemlig evnen til at sætte sig ned og tale med et andet menneske, helt spontant og uden at have planlagt det. Smide det, vi har i hænderne, slukke for computeren og lytte til det forunderlige eller helt almindelige, som den anden vil dele med os, uden at tænke, at det er en fejl eller spild af tid, men snarere, at det netop er det, der er meningen med livet.

Tilskyndelser

1. Øv dig i at tage imod i stedet for altid at kæmpe for at tage dig sammen.
2. Lykken er at være nær Gud.
3. Det mest værdifulde, du kan give et andet menneske, er din tid.

Tilnærmelser

Jens Christian Grøndahl har skrevet en af bøgerne i serien »Kristendommen ifølge ...«. Den, der hedder »Min svage tro«, og som er stærkt anbefalelsesværdig for prædikanter. Han skriver klogt og ærligt om at åbne sig for troen som voksen, om ånd, afmagt og det vanskelige i at overgive sig og tage imod: »Jeg har på fornemmelsen, at det allermest radikale ved den kristne næstekærligheds fællesskab viser sig dér. Ikke som et spørgsmål om, hvorvidt man er parat til at udvise den, men i spørgsmålet, om man er parat til at tage imod den« (p. 90).

Tilknytning

»Udholdenhed

Kære Gud.

Jeg er ikke god til at bede
på bestemte tidspunkter.

Jeg glemmer tit
at lægge dagen i dine hænder
eller takke for den
når jeg går i seng.

Jeg tror du overlever
min manglende opmærksomhed
men jeg gør ikke
i længden.

Jeg længes efter at trække
vejret i din rytme
og være i dit åndedrag.

Jeg savner den ro
og det lys
som er på bønnens og stilhedens plads,
men jeg bilder mig ind
at jeg ikke har tid.

Gud, giv mig tid
til at finde et sted
til at finde ind i dit åndedrag
hver dag«.

Fra min bog: Brugte Bønner – Et væredygtigt redesign af Davids salmer, Eksistensen 2022 (p. 138).

Salmer

- 754 Se, nu stiger solen
- (Salmer.dk) Gud i dine hænder
- 411 Hyggelig, rolig
- 678 Guds fred er glæden
- 675 Gud, vi er i gode hænder
- 810 Blandt spurvefjer og blade